

prima instanță: L. Curca
instanța de apel: N.Vascan, I. Cotruță, B. Bîrcă

Î N C H E I E R E

04 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Zloghina Nina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Zloghina Nina împotriva Primarului orașului Cimișlia cu privire la anularea actului administrativ, contractului de vânzare – cumpărare, transmitere – primire a locuinței în proprietate privată, încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013, prin care apelul declarat de către Zloghina Nina a fost respins și menținută hotărîrea judecătoriei Cimișlia din 07 noiembrie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă:

La 17 august 2011, Zloghina Nina a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primarului orașului Cimișlia cu privire la anularea actului administrativ, contractului de vânzare – cumpărare, transmitere – primire a locuinței în proprietate privată, încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat reclamanta că tatăl său Sloghin Nicolae a decedat la 28 martie 1996.

Menționează reclamanta că până la deces a locuit în apartamentul nr. 4 din strada C. Stamati, 28 în or. Cimișlia.

La 26 iunie 1996, Primăria orașului Cimișlia a adoptat o hotărîre, potrivit căreia apartamentul în care a locuit până la deces Sloghin Nicolae a fost repartizat soției lui – Sloghin Elena, care ulterior, a fost privatizat de către ultima.

Consideră reclamanta că hotărîrea Primăriei orașului Cimișlia din 26 iunie 1996, precum și contractul de vânzare – cumpărare a apartamentului din 19 iulie 2003. sunt ilegale.

Cere Zloghina Nina, anularea deciziei Primăriei orașului Cimișlia nr. 862 din 26 iunie 1996, anularea contractului de privatizare a apartamentului situat în or. Cimișlia str. C. Stamati nr. 28/4, din 29 martie 2007, transmiterea în proprietatea sa

prin moștenire, a apartamentul situat în or. Cimișlia str. C. Stamati nr. 28/4, încasarea din contul persoanelor vinovate a prejudiciului moral, obligarea OCT să-i expedieze bonul de repartitie și dosarul tehnic al apartamentului respectiv.

Prin hotărîrea judecătorei Cimișlia din 07 noiembrie 2012, acțiunea Ninei Zloghina a fost respinsă ca depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Nefiind de acord cu hotărîrea nominalizată, la 07 decembrie 2012, Zloghina Nina a depus la oficiul poștal o cerere de apel, prin care solicită anularea hotărîrii judecătorei Cimișlia din 07 noiembrie 2012, precum și repunerea în termenul de prescripție.

La 23 ianuarie 2013, Zloghina Nina a depus cerere de apel suplimentară, prin care solicită ca nerespectarea termenului de prescripție extinctivă la depunerea cererii de anulare a actului administrativ și a contractului de privatizare să fie apreciată drept motivată, deoarece, ea este invalid de grupa a doua.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013, apelul declarat de către Zloghina Nina a fost respins și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 14 august 2013, Zloghina Nina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe și remiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat recurenta că hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare sunt ilegale și neîntemeiate.

În special, indică recurenta că instanțele au examinat cererea de chemare în judecată selectiv, pronunțându-se doar asupra părții examinate.

De asemenea, instanța de apel, la examinarea cererii de apel nu a respectat prevederile art. 373 CPC.

Succesivamente, susține recurenta că instanțele nu au aplicat prevederile art. 279 CC, potrivit căruia, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată constată că termenul de prescripție extinctivă nu este respectat datorită unor împrejurări legate de persoana reclamantului, dreptul încălcat al persoanei este apărut.

Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât dacă partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de prescripție.

În temeiul normei precitate și a circumstanțelor cauzei, recurenta consideră că articolul este aplicabil speței în cauză.

Mai indică recurenta că judecătorul primei instanțe a indicat greșit, în hotărîrea judecătorească, data contractului.

Un alt argument întru casarea actelor judecătorești este citarea părților fără a respecta termenul prevăzut de legislația procesual civilă. Instanțele ierarhic inferioare, la fel, au emis hotărîri cu referire la termenul de prescripție care însă, se contrazic.

Complementar, invocă recurenta, că instanțele judecătorești nu au luat în considerație că recurenta deși este cetățean al altui stat, este originară din Republica Moldova și dorește, urmare beneficiarii de dreptul la moștenire, să se întoarcă acasă.

Într-o altă ordine de idei, indică recurenta că recursul deși este depus peste termenul de două luni, prevăzut de art. 434 CPC, totuși, în contextul art. 111 alin. (2) și (3), 259 și 272 CPC, recursul se consideră depus în termen legal.

Examinînd cererea de recurs declarată de către Zloghina Nina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 13 martie 2013 și expediată copia de pe aceasta la 14 martie 2013 (f.d. 145 - 152).

Potrivit art. 100 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Astfel, potrivit avizului de recepție, actul judecătoresc i-a fost comunicat recurenteii la 23 martie 2013 (f.d. 153, inclusiv, pe verso), respectiv data limită pentru declararea recursului era 23 mai 2013.

În același timp, Colegiul constată că în cererea de recurs, recurenta indică precum că a făcut cunoștință cu decizia instanței de apel din 13 martie 2013, tradusă în limba rusă, la 16 iulie 2013.

În acest sens, Colegiul menționează că potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Instanțe de recurs, contrar normei precitate, sesizează că la materiale cauzei, lipsesc dovezi precum că prima instanță, urmare adresării recurenteii, a expediat prin scrisoare nr. 3660 din 02.07.2013 copia deciziei instanței de apel din 13 martie 2013, tradusă în limba rusă și care a fost recepționată de către recurentă la 16.07.2013. Mai mult, instanța de recurs constată că potrivit declarațiilor recurenteii, în cererea de recurs, aceasta s-a adresat la Judecătoria Cimișlia la 02 iulie 2013, după ce a fost informată de instanța de apel printr-o scrisoare posterioară datei respective, adică din 08 iulie 2013, că dosarul se află în Judecătoria Cimișlia. Fapt cronologic imposibil.

Complementar, Colegiul reiterează că hotărîrea instanței de apel, a fost recepționată de către recurentă la 23 martie 2013 și recurenta urma să-și exercite drepturile sale procesuale, cu responsabilitate și bună-credință, or potrivit art. 22 Cod de procedură civilă, justiția în pricinile civile se înfăptuiește pe principiul egalității tuturor persoanelor, independent de cetățenie, rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere, origine socială, serviciu, domiciliu, loc de naștere, precum și al egalității tuturor organizațiilor, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, subordonare, sediu și de alte circumstanțe.

Prin urmare, prevederile legii sunt, în aceeași măsură, obligatorii pentru orice petent și urmează a fi respectate și aplicate cu rigurozitate, iar în caz contrar, instanța de judecată, urmînd aceleași prevederi legale, va împiedica orice transgresare a legii procesuale.

Consecvent, potrivit prevederilor art. 26 alin. (3) și (4) Code de procedură civilă, instanța care judecă pricina își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea,

crează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Or, admiterea recursului pentru examinare în colegiu lărgit, în condițiile în care acesta a fost depus peste termenul legal, ar prejudicia drepturile procedurale ale intimatului.

Coroborînd cele indicate supra, Colegiul menționează că potrivit art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

Potrivit art. 440 alin. (1) Code de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Zloghina Nina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. b), 434 alin. (1) și 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de către Zloghina Nina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Dumitru Mardari